

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 26. Vigilius Papa Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. *moniti errores corrigere nollent, æquissimum foret, ipsos condemnare. Nunc vero contra quem Sententiam pronunciabimus? sed timeo, Auguste! ne sub specie istos damnandi aliud lateat, & sint, qui Eutychis Hæresin ab inferis excitare velint. Supplices rogamus te, ut Imperii tui tempore Pacem conserves, ne forte, dum mortuos damnare vis, multos viventes vita privas mandatis tuis refractarios, ideoque aliquando illi rationem reddere cogaris, qui venturus est judicare vivos & mortuos.*

§. XXVI.

Vigilius Papa Constantinopoli.

*Fac. IV. c. 3.
Et ad Moc.
p. 573.*

Vigilio Papæ adhucdum in itinere constituto redditæ sunt Imperatoris literæ, quibus eum hortabatur, ut cum Menna aliisque Episcopis Pacem conservaret. Hinc Papa ad Mennam dedit Epistolam, qua significabat, lubentissime se pacem servaturum, sed veram, & Ecclesiæ utilem; verum se nullatenus ignorare, quæ Constantinopoli acta essent. Deinde excitabat Mennam, ut errorem emendaret. Tandem Papa octavo Cal. Febr. Indictione decima anno post Consulatum Basilii sexto, id est, 25. Jan. anno 547. Constantinopolim pervenit. Ab Imperatore Justiniano honorifice exceptus, tamen ad menses quatuor Mennam

Marcel. Chr.

*Theoph. an.
20.*

nam a sua Communionem suspendit, quod Sæculum VI.
 condemnationi trium Capitulorum sub- A. C. 547.
 scripsisset. Item lata Sententia Impera- Greg. II.
 tricem Theodoram, & Acephalos damna- ep. 36.
 vit. Nihilominus postea iterum placatus Augustæ precibus dedit, ut 29. Jun. Theoph.
 in Festo SS. Apostolorum Petri & Pauli p. 191.
 Mennam ad suam Communionem reci-
 peret. Sed necdum tricandi finis fuit.
 Cum diu & importune instarent ad per- Ep. ad Leg.
 movendum Pontificem, ut ipsemet tria p. 407.
 Capitula damnaret, in publico Conven-
 tu exclamare auditus est: *Me quidem*
captivum, sed non S. Petrum tenetis! (*)
 Interim cum Episcopis sibi consentien-
 tibus numero ferme septuaginta Syno-
 dum egit, quam post aliquot Sessiones
 iterum

(*) Ex his Verbis manifeste eruitur, & pro-
 batur, omnia, quæ Vigilus Papa Constantinopoli
 egit, de Jure ob defectum plenæ Libertatis nul-
 lius fuisse valoris. Contra Protestantes proba-
 tur; ex unius alteriusve Pontificis errore non
 sequi, Ecclesiam Romanam non esse infallibilem,
 quia infallibilitas a Christo Domino non sin-
 gulis in sensu literali, sed omnibus tanquam to-
 tius Ecclesiæ Primatibus in sensu accommodo
 promissa est.

Denique novum hic habemus Exemplum,
 nullibi melius quam Romæ SS. Pontificibus suam
 constare Auctoritatem.

Sæculum VI. iterum solvit, rogavitque Episcopos, in
A. C. 548.

*Fac. Conc.
Moc. p. 572.*

ea præsentem, ut suam sententiam scriptam sibi traderent. Acceptas deinde has schedas post paucos dies misit ad Palatium, ubi cum subscriptionibus illorum, qui tria Capitula damnaverant, asservatæ sunt. Hujus facti rationem Papa Episcopis reddidit dicens: *Cur apud nos hæc Responsa servemus Concilio Calcedonensi adversantia? ut forte futuris temporibus in Tabulis Ecclesiæ Romanæ inveniantur, & credant omnes, a nobis fuisse approbata? Deferamus ea ad Palatium, iisque faciant, quod voluerint.*

Præf.

Facundus Episcopus Africanus loco Responsi tradidit Excerptum ex opere pro Defensione trium Capitulorum, quod postea in lucem edidit. Tandem ipse Pontifex Sententiam suam Sabbato Sancto undecima Aprilis hujus anni 548. tradidit, quam vocat *Judicatum*. In ea damnat tria Capitula, sed sine Concilii Calcedonensis præjudicio, & addito mandato, ne quis amplius vel voce vel calamo de hac Quæstione mentionem faciat. Credidit Papa eatenus se posse cedere in Quæstione facti, quæ Fidei non nocebat. (*) Igitur *Judicatum* suum tradidit

*Ep. ad Rust.
p. 551. nova
Collect. Ba-
luz. p. 1495.
Ep. ad Leg.
p. 497.*

(*) Ita quidem Fleurius. Sed ista de tribus Capitulis Quæstio a Fidei Causa vix separari posse videtur; nam Auctores illius Edicti, in quo tria

tradidit Mennæ, ad quem etiam erat di-
rectum, & descriptum exemplar Pelagio
Diacono Romam misit.

Sæculum VI.
A. C. 548.

Ep. ad
Theod. p. 335

Nihilominus illa Declaratione Papa
neutri Parti satisfecit. Trium Capitu-
lorum inimici offendebantur clausula:
Salva Concilii Calcedonensis Auctoritate.
Et Capitulum Defensores indignaban-
tur, quod Papa ad ea damnanda induci
se passus esset. Erant vero hi postero-

T t 2 res

tria Capitula damnabantur, Concilio Calcedo-
nensi adversabantur, & Eutychem Hæresi fave-
bant.

Unser Uebersetzer hat der Pflicht eines guten
Lutheraners gemäß zu seyn erachtet, eine kurze
Anmerkung hieher zu setzen, damit ja seine Leser
nicht auffer Acht lassen möchten, daß Pabst Vigi-
lius sich contra Fidem vergangen habe. Er hebet
an mit den Worten: Diese künstliche Distin-
ction *inter Quæstionem facti & Fidei* muß das
mals, da dieses vorgefallen, unstreitig un-
bekannt gewesen seyn. Diese Distinction war
damals sehr wohl bekannt, und ist unstreitig bis-
weilen sehr nothwendig, wenn jemand in der Got-
tesgelehrtheit richtig urtheilen will. Nur ist die
Frage, ob solche allhier Platz finden soll, wie der
Herr Fleury meynet. Es mag aber das Verhal-
ten Pabstes Vigilius eine Schwachheit, oder ein
Vergehen wider den Glauben gewesen seyn, so
bleibet gleichwohl die Römische Kirche eine un-
fehlbare Kirche, und unser Uebersetzer ein Lutho-
raner.

Sæculum VI. res magno numero, scilicet, omnes Epis-
A. C. 548. copi Africæ, Illyrici, & Dalmatiæ, qui
 hac de causa a Communione Papæ re-
 cesserunt. Imo duo ex Diaconis, quo-
 rum fide in arcanis negotiis maxime u-
 sus fuerat, Rusticus & Sebastianus a Pa-
 pa defecerunt, & sub initium anni 549.
 Judicato aperte damnato in Provincias
 perscripserunt, Vigilium Papam a Con-
 cilio Calcedonensi recessisse. Inter alios
 Epistolam dederunt ad Aurelianum E-
 piscopum Arelatensem, qui, ut de verita-
 te rei certior fieret, quemdam nomine
 Anastasium cum Epistolis Constantino-
 polim ad Papam misit.

*Epist. ad
 Aurel. p. 558*

§. XXVII.

Regula S. Aureliani.

*Greg. VII.
 epist. 116.*

in fine reg.

*Cod. reg. to.
 2. p. 100.*

6. 2.

Biennio antequam hæc fierent, S. Au-
 relianus Monasterii Virorum, Childe-
 berti Regis munificentia extructi, funda-
 tionem a Vigilio Papa confirmari petiit.
 Id actum 15. Cal. Dec. anno quinto, vel
 potius sexto post Consulatum Basilii, id
 est anno 547. In nova Ecclesia Reliquiæ
 veræ Crucis, Sanctæ Virginis, S. Joan-
 nis Baptistæ, & aliorum Sanctorum de-
 positæ. S. Aurelianus his Monachis Re-
 gulam tradidit, in qua præcipit, ut Clau-
 suram strictissime servent, prohibens, ne
 tota vita sua Monasterio egrediantur,
 nunquam Laicum quempiam intra limi-
 na,